

16. Рятувати Емі вже пізно	158
17. Жахи на турнірі!	167
18. Демонські іменини	179
19. Потужний блискітковий вибух!	195
20. Марш демонів	205
21. Отруйна запіканка!	217
22. Мартини викрали Мейзі	231
23. Треба йти за шкарпетками!	235
24. Ворог у комірці	243
25. Знай, мартин — ти не один!	262
26. Мейзі виженуть зі школи!	267
27. Нова шкільна запіканка!	276



Я ніколи не думала, що слава може бути різною. Завжди вважала, що коли ти вже прославився, то це автоматично означає, що ти **ХОРОШИЙ** — ну, типу, добрий король, олімпійський чемпіон або отой чоловік, що вистригає з кущів прикольні фігури.



Але потім з'ясувалося, що прославити-ся можна не лише хорошими вчинками, а зовсім навпаки: розв'язаною війною, зіпсованою картиною чи викраденням опудала.

Моя подруга Джоді каже, що люди, які стали відомими за те, що зробили щось **ПОГАНЕ**, заживають собі

**ПОГАНОЇ СЛАВИ.**

От як Гай Фокс, котрий намагався запустити феєрверк під будинком прем'єр-міністра, коли той спав.



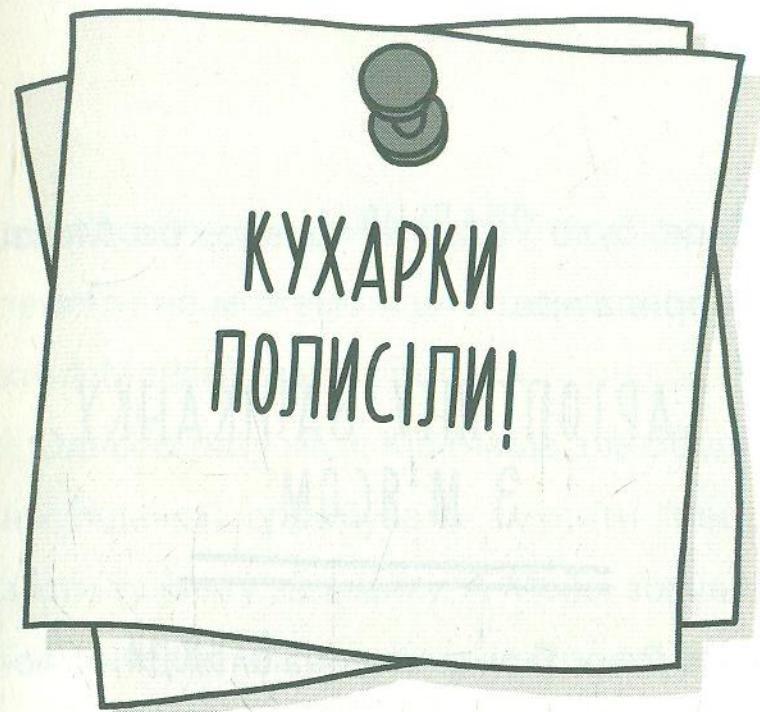
Саме такою була наша нова головна кухарка. Вона зажила собі **ПОГАНОЇ СЛАВИ**, і ми це знали напевне, бо нам продавець льодяників сказав. Щоправда, ми не знали **ЧОМУ**, поки не з'явилися мартини, кухарки полисіли, а ми довідалися про

**ОТРУЙНУ ЗАПІКАНКУ!**

Зак сказав, що ми мали б прислухатися до **ДИВНОГО ВІДЧУТТЯ**, яке виникало в мене щоразу, коли я бачила новеньку. Може, тоді мартини не забрали б Мейзі. І він правий, бо шукати людину, яку вкрали



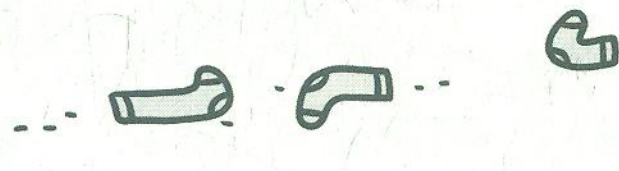
мартини, досить нелегко, особливо якщо ця людина така ж маленька, як Мейзі, і навіть не може кричати, бо відразу непритомніє. Тоді вам не лишається нічого іншого, крім як іти слідом зі шкарпеток.



Усе почалося у п'ятницю, коли ми йшли в їдальню обідати.

На сходах Мейзі раптом пригнулася і сказала:

– Дивно. Я її не відчуваю.



І це було **РЕАЛЬНО** дивно, бо Мейзі говорила про

## **КАРТОПЛЯНУ ЗАПІКАНКУ З М'ЯСОМ,**

---

---

яку в День запіканки вона **ЗАВЖДИ** винюхає ще на підході до їдальні. Того дня точно мав бути День запіканки, бо ж була п'ятниця і кухарки протягом тижня її не подавали. Цю смердючу гидоту вони **ЗАВЖДИ** подають щонайменше **РАЗ** на тиждень.

Зайшовши до їдальні, ми з Джоді, Заком та Мейзі всілися за столом для обі-

дів з дому – ми принесли їжу з собою, бо терпіти не можемо картопляної запіканки. А Мейзі її взагалі боїться.

Одного разу місіс Кід (наша зла обідня наглядачка) спробувала змусити Мейзі з'їсти ту кляту запіканку. А Мейзі зомліла й бухнулася носом у миску. Просто вона завжди неприємніє, коли лякається.

